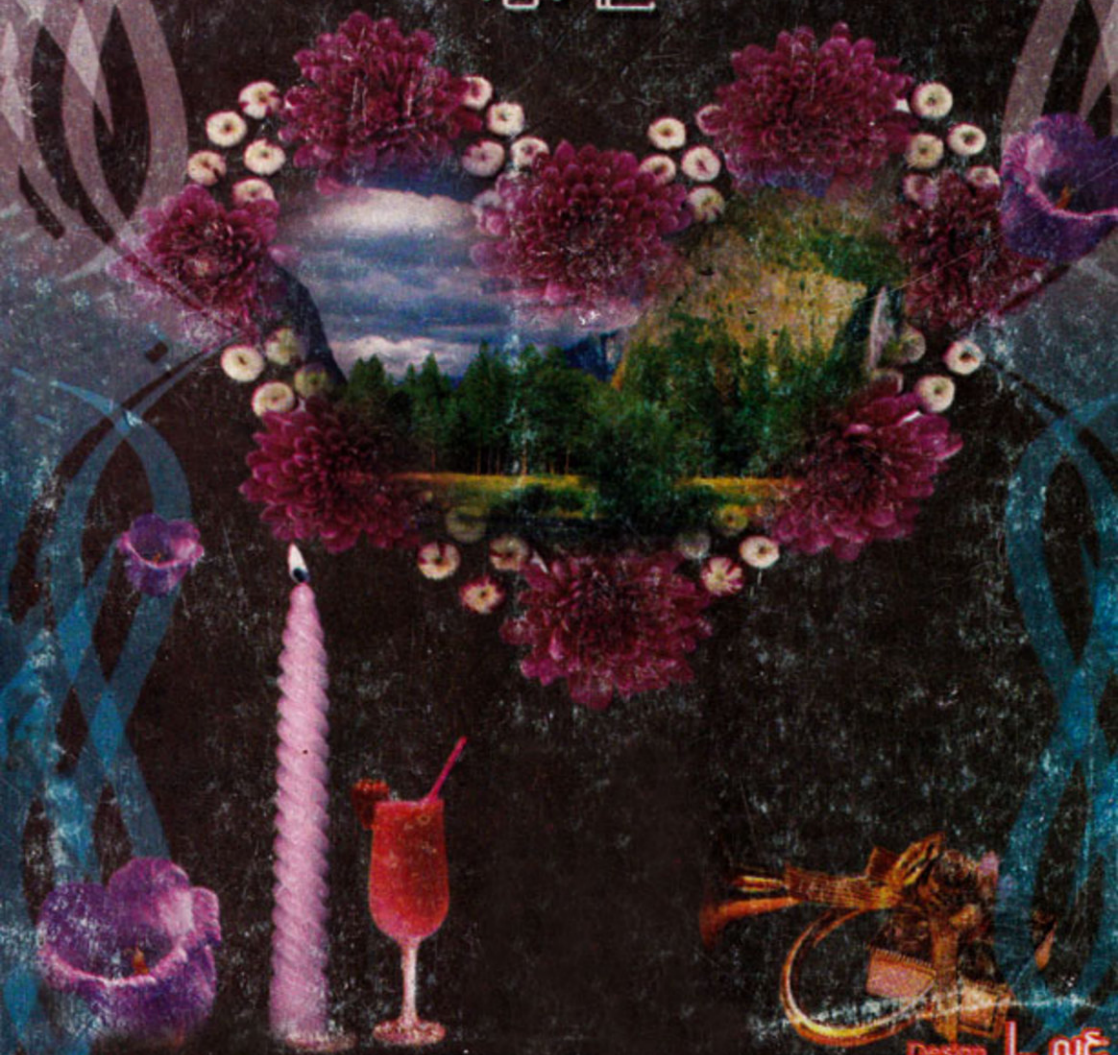


ဆုမြတ်မွန်မွန်

အဆင့်မြင့်ရည်းစားစကား



Design L နီ

အခန်း(၁)

ကျိုင်းသည် ကောင်တာမှာ လက်ဝှေ့ချိုကို ရွေးပြီးတာနှင့် လက်ကိုင်
ကိုင်းကို ဆွဲကာပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းများ နှင့် လှမ်းလာခဲ့သည် ။
တခြားလူတွေက လာကြိုသူကို ရှာသူကရှာ။ လာကြိုသူတွေက လှမ်း
အော်လိုအော်၊ အချင်းချင်း တွေ့ဆုံသွားကြပြီး အော်ဟစ်ပွေ့ဖက်ကာ နှု
တ်ဆက်သူက နှုတ်ဆက်။ အသံတွေ ဝေစည်ကာ ပျားပန်းခတ် လှုပ်ရှား
နေကြသည် ကို ကျိုင်းကသဘောတကျနှင့် ပြုံးကာ ကြည့်ရင်း ဖြည်းဖြ
ည်းချင်းပဲ လျှောက်လာသည် ။

လူတွေ ... လူတွေ ဆုံတွေ့မှုမှာ ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေသဘောက် ခွဲခွာ
မှုမှာ ကျတော့ ဘာကြောင့် တိတ်ဆိတ် ကြေကွဲတတ်ကြတာလဲ။ ကျိုင်း
ကတော့ ခံစားမှုတွေနှင့် ဘောင်နည်းနည်းလွတ်သူဟု ပြော၍ ရမည်ထ
င်သည် ။ ကျိုင်းသည် ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် လျှောက်လာတုန်းမှာ ပဲ လူ
တစ်ယောက်ရဲ့ အလောတကြီး ဝင်တိုင်မှုကို ခံလိုက်ရသည် ။

"အား"

ပခုံးတစ်ဖက်ကို နာအောင် တိုက်ချလိုက်သည် မို့ ကျိုင်းသည် အသံ
ထွက်အောင် ညည်းညူသွားမိသည် ။ အဲဒီလူက ကျိုင်းကို ကပျာကယာ
ပြန်လှည့်ကြည့်ကာ ...

"ဟာ ... ဆောရီး ညီမလေး ... တော်တော် နာသွားလား"

ကျိုင်းက အရေးတယူ လှည့်မေးနေသော အဲဒီလူကို အေးဆေးစွာပဲ
မျက်လုံးတစ်ချက်လှန်ကြည့်ရင်း အသာခေါင်းယမ်း လိုက်လေသည် ။
ပြီးတော့ ကိုယ်လမ်းကိုယ် ဆက်သွားဖို့ ပြင်သည် ။

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ ထိုလူက ကျိုင်းရဲ့ လက်ထဲမှ လတ်ဂေ့ချ်ကို မြင်သွား
ကာ ...

"ဒီ ... ဒီမှာ ... ခဏလေး ညီးမလေး၊ စင်ကာပူကလာတဲ့ လေယာဉ်
က အခုမှ ဆိုက်တာလား"

"ဟုတ်တယ်"

ထိုလူက ကျိုင်းရဲ့ စကားကို ကြားတော့ ရင်ဘတ်ကိုလက်နဲ့ ဖိလျက်
သက်ပြင်းမောကြီးကို ဝှုးခနဲ ချဟန်ဖြင့် ...

"ဟား ... တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ နာရီလွဲပြီဆိုပြီး ပြေးလာလိုက်ရ
တာ၊ ကျေးဇူးပဲကွာ"

ကျိုင်းက ကိုယ့်ထက် အနည်းဆုံး ငါးနှစ်လောက်ကြီးမည့် လူတစ်
ယောက်ကို ရင့်ကျက်သော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြီးပြကာ လှည့်
ထွက်လာခဲ့သည် ။

အရပ်ရှည်ရှည်မှာ အခုမှ ခေတ်စားသော ဗစ်တိုးရီးယားဘက်ခမ်းရဲ့
နားရွက်အောက်သာသာရှိသော ဆံပင်တိုဖောင်းဖောင်းပုံစံကို ညှပ်ထား
သော ကျိုင်းကို အော့ကစ်က မှတ်မိပါ့မလားမသိ။ ကျိုင်းက အရပ်ရှည်ရှည်
ကို ထပ်မြင့်ကာ အော့ကစ်ကို ဝေ့ဝဲရှာလိုက်သည် ။ ဟော ... တွေ့ပါပြီ
။ အော့ကစ်ကလည်း ကျိုင်းကို ချက်ချင်း မြင်သွားဟန်တူသည် ။ လက်
လှမ်းပြကာ အသာလျှောက်လာသည် ။

ကျိုင်းက မတွေ့ရတာ ခြောက်လလောက်ပဲ ရှိသေးသော်လည်း အရ

င်တစ်ခါ လာခဲ့စဉ်ကထက် ပို၍ ပိန်သွားသော အော့ကစ်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အ
ချိုးအစားကို သတိပြုမိသည်။ ။ အန်တီရဲ့ ဘော်ဒီဟာ ဝိတ်လျှော့လို့ ပိန်
နေတဲ့ ပုံမျိုးလည်း မဟုတ်။

"ဟိုင်း ... မိုင်ဒီယား အန်တီ၊ နေကောင်းတယ်နော်"

ကျိုင်းရဲ့ ရွတ်နောက်နောက် နှုတ်ဆက်ပုံကို အော့ကစ်က စိတ်မသ
က်မသာသော ပုံစံမျိုးနှင့် ရယ်သည်။ ။ ကျိုင်းသည် ကိုယ့်ဆီကို အော့ကစ်
ဖုန်းဆက်ခေါ်စဉ်တည်းက ...

"ကျိုင်း အမြန်ပြန်လာခဲ့ပါ။ ကျိုင်း ပြန်လာမှာ ကေကေ မသိပါစေနဲ့ ၊
အကြောင်းရင်းကို ဒီရောက်မှ ပြောမည်ဟူသော အော့ကစ်ရဲ့
စကားကိုကြားပြီးနောက် အရေးတကြီးကြောင့်သာ ဒီလိုခေါ်ရတယ်ဆို
တာ နားလည်နေ၍ ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး မမေးတော့ပေ။ ကျိုင်းနှင့်အ
တူတူနေသော ဖေဖေကို တစ်သက်လုံးက ပြုစုစောင့်ရှောက်လာသော
အန်တီက ဆင့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်ရာ ကျိုင်းကို အသာတကြည်ပဲ သွားဖို့ သာမ
က "သမီး အန်စီသစ်ခွမှာ အရမ်းအရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စသာ နေမှာ ပေါ့၊ သ
မီး သွားပြီး ကူညီလိုက်ပါ" ဟု တောင် ဝင်တွန်းလိုက်သဖြင့် ကျိုင်းသည်
လာဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသာတွေးလျက် အန်တီ သစ်ခွကို ဘာမှ အထွေအ
ထူး ထပ်မမေးခဲ့။

"သမီး ဖေဖေရော နေကောင်းလား ကျိုင်း"

"ဟုတ် ... ကောင်းတယ် အော့ကစ်"

"အင်း ... ဒါဆို သွားကြတာပေါ့၊ အိတ်က ဒီတစ်လုံးတည်းပဲလား"

"ဟုတ်"

အော့ကစ်က ဘာမှ ဆက်မမေးတော့ချေ။ ကျိုင်းသည် ကားပါကင်

သို့ ရောက်လာလျှင် နောက်ခန်းထဲမှာ လက်ဝှေ့ချီတင်လိုက်သည် ။
ကျိုင်းက ရှေ့ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်ပြီးလျှင် ဘော့ကစ်က ကားကို မောင်းထွက်
လိုက်သည် ။ ကျိုင်းသည် ကားကိုကျင်လည်စွာ မောင်းနေသော အော့က
စ်ရဲ့ ဘေးတိုက် ကိုယ့်ဘဝရဲ့ မိသားစုပုံစံအကြောင်းကို ပြန်တွေးသည် ။

ကျိုင်း လူမှန်းသိတတ်စအရွယ်တည်းက အခုချိန်ထိ ဒိုင်ယာနာဆံပ
င် ကေတစ်မျိုးတည်းကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲထားတတ်သော၊ ယခုအချိန်မှာ အ
သက်လေးဆယ်အရွယ်မှာ ရှိနေသော အန်တီဖြူသစ်ခွသည် ကျိုင်းရဲ့ အ
ဒေါ်အလတ်၊ တင်ပါးဖုံးသော ဆံနွယ်တထွေးကြီးများ နှင့် တက္ကသိုလ်တ
က်ခဲ့စဉ်က မယ်ဘွဲ့ များ စွာဆွတ်ခူးခဲ့ဖူးသော အန်တီကျော်နှင်းဆီ(ကေ
ကေ)သည် ကျိုင်းရဲ့ အဒေါ်အငယ်ဆုံး။

ကျိုင်းရဲ့ မေမေမှာ ညီအစ်မသုံးယောက်တည်းတွင်
အကြီးဆုံးဖြစ်လျက် ကျိုင်း တစ်နှစ်သမီး အရွယ်မှာ ပဲ
အစာအိမ်သွေးကြောပေါက်ကာ ဆုံးပါးသွားခဲ့ရသူဖြစ်သည် ။

အဲဒီအချိန်တည်းက အော့ကစ်နှင့် ကေကေသည် ကျိုင်းကို
ဂရုစိုက်ကြင်နာခဲ့သူများ ဖြစ်သည် ။ ကျိုင်းသည် အဘိုးအဘွားတွေ၊ အ
ဒေါ်တွေ လက်ထဲမှာ သာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသည် ။ ဖေဖေက မေမေ ဆုံးသွား
သောအခါ လူပျိုပြန်ဖြစ်လျက် ကမ္ဘာပတ်ကာ သင်္ဘောသားဘဝဖြင့် ကျ
င်လည်ခဲ့လျှင် ကျိုင်းသည် အော့ကစ်တို့ လက်ထဲမှာ ပဲ လူလားမြောက်ခဲ့
ရသူဖြစ်သည် ။

ကျိုင်း ဆယ်တန်းအောင်ပြီးအချိန်မှ သာ စင်ကာပူတွင် အခြေကျလျ
က်ရှိသော ဖေဖေထံမှာ ကျောင်းသွားတက်လိုက်၊ ကျောင်းပိတ်လျှင် ရန်
ကုန်ပြန်လိုက် လုပ်နေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးကျိုင်းသည် ဘွဲ့တစ်ခုရခဲ့လျှင်
ဖေဖေရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ပဲ အလုပ်ပြန်ဝင်လုပ်နေခဲ့ရာမှာ မြန်မာပြည်သို့ ပြန်

ရောက်ခဲ့သည် မှာ ဘယ်လောက်မှ မကြာသေး။

အခု အော့ကစ်က အရေးတကြီးဆင့်ခေါ်၍ ကျိုင်းပြန်ရောက်ခဲ့ရတာ ဖြစ်လေသည်။ ။

"အော့ကစ်တို့ စားရင်းသောက်ရင်းနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့ ကျိုင်း"

ကျိုင်းသည် ဘေးဘီရူးခင်းတွေကို ငေးရင်းမှ ဘယ်လောက် မျောပါ လာသလဲတော့မသိ။ မီလျှံကွိုင် ရှေ့မှာ အော့ကစ်က ကားရပ်ပြီး ပြောလို က်တော့မှ ပင် အောက်ဆင်းဖို့ သတိရသည် ။ ဆိုင်ထဲသို့ရောက်လျှင် အော့ကစ်က ကျိုင်းပဲမှာ လိုက်ပါဟု ပြောရင်း တစ်နေရာသို့ ငေးကာနေ လျှင် ကျိုင်းသည် ခေါင်းကို ခါယမ်းမိလေသည် ။

အမြဲတစေ ပျော်ရွှင်စွာနေတတ်သူ၊ ကျိုင်းတို့ နှင့်လယ်ဗယ်လိုက်ကာ ခေတ်နှင့်အညီ ဟော့ရှော့ နေတတ်သူ၊ မသိလျှင် ကေကေနှင့်ရွယ်တူ။ အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်လောက်သာ ထင်ရလေ့ရှိသူ။ အော့ကစ်ရဲ့ ဒီလို မှုန်တေတေပုံစံကို ကျိုင်း တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးချေ။

ကျိုင်းကို အရေးတကြီးဆင့်ခေါ်ခြင်း၊ ကျိုင်းလာမှာ ကို ကေကေ ကြို မသိစေခြင်းအပြင် အိမ်မှာ တောင် စကားမပြောနိုင်လောက်အောင် Seri ous ဖြစ်နေသော အော့ကစ်ကို ကြည့်ကာ ကျိုင်းသည် ကေကေနှင့် တစ် ခုခုတော့ ပတ်သက်နေပြီ ဆိုတာကို ရိပ်မိတော့ ရိပ်မိနေပြီဖြစ်သည် ။

"ကဲ ... အော့ကစ်။ ကျိုင်းကို ပြောစရာရှိတာ ပြောပါ။ ဘာဖြစ်နေတာ လဲ"

အော့ကစ်က လက်နှစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ်တွင် ယှက်တင်ထားရင်းမှ ..

"တကယ် စိတ်တိုတယ်"

"ဟင် ... ဘယ်သူ့ကိုလဲ၊ ကျိုင်းကိုလား"

"ကျွတ် ... မဟုတ်ပါဘူးဟာ ၊ မိကေမကို"

"ကေကေ့ကို ... ။ ကေကေ ဘာဖြစ်နေလို့ လဲ အော့ကစ်"

အော့ကစ်က စိတ်ရှုပ်နေသည့်ကြားမှ စိတ်တိုသလို ပုံစံမျိုးဖြင့် ကျိုင်းကို တစ်ချက်ကြည့်သည် ။ ကျိုင်းက အော့ကစ်ကို စိတ်ရှည်သည်း ခံကာ နားလည်သောမျက်နှာဖြင့် ပြန်ငေးနေသည် မို့ အော့ကစ်က သက်ပြင်းကို အသာချကာ စိတ်လျော့လိုက်ဟန်ဖြင့် ...

"ကျိုင်း "

"ဟုတ် ... ပြော အော့ကစ်"

"သမီးကို အော့ကစ်ရော ကေရော ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ သမီး သိတယ်နော်၊ ငယ်ငယ် ကတည်းက မိတဆိုးလေးမို့ သနားလို့ အချစ်ပိုခဲ့တဲ့ အပြင် သူများ နောက် မကျန်ခဲ့ရလေအောင် စိတ်ဓာတ်ရေးရာက အစ ဂရုတစိုက် စောင့်ရှောက်မွေးမြူခဲ့တယ် ...

အရွယ်ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ လည်း လွတ်လပ်ခွင့်ပေးပြီး သမီး စိတ်ချမ်းသာသလို နေစေခဲ့တယ်၊ သမီးရဲ့ အကြံဉာဏ်ကအစ အလေးထားခဲ့တယ်"

ကျိုင်းက အော့ကစ်ရဲ့ စကားကို ထောက်ခံသလို ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်ပေးလိုက်သည် ။ အော့ကစ်ရော၊ ကေကေရောဟာ ကျိုင်းကို သူတို့တူမ ဆိုတာထက် ညီမတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်ယုံကြည်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်သည် ။ ကျိုင်းဟာ သူတို့ မျှော်လင့်သလို သွက်သွက်လက်လက် ထက်ထက်မြက်မြက်လေး ဖြစ်ခဲ့သည် မို့ အော့ကစ်ကဆိုင်လျှင် ဘာမဆို

ကျိုင်းကိုမှ တိုင်ပင်နေကြ။ ကျိုင်းရဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ယူနေကြ။

အခုရော ဘာအကြံဉာဏ်များ ယူဦးမလို့ ပါလိမ့်။

"ကျိုင်း ... သမီးမှာ ရည်းစားရှိပြီလား"

ကျိုင်းသည် ဘာများ ပြောလိမ့်မလဲဟု အမျှော်လင့်တကြီး မျှော်လင့်ထားကာမှ ကောက်ကာ ငင်ကာ မေးလိုက်သော အော့ကစ်ရဲ့ စကားကြောင့် ရှုံ့မဲ့လို့ သွားရလေသည် ။

"အော့ကစ်ကလည်း ကွာ အဲဒါကို မေးဖို့ ဒီကိုပြန်ခေါ်တာလား"

"ကဲ ... ငါ မေးတာသာ ဖြေစမ်းပါ"

"မရှိပါဘူး အော့ကစ်ရာ"

"ဟုတ်ပြီ၊ တကယ်လို့ ချစ်သူရည်းစားထားမယ်၊ ဘဝအတွက် အိမ်ထောင်ဖက်ရွေးမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်ငယ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်မှာ လား ကျိုင်း"

ကျိုင်းသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် စိတ်ပျက်လျှင် လုပ်နေကြဖြစ်သည့်အတိုင်း မျက်လုံးပြူး၊ မျက်နှာက အကြောများကို နှာခေါင်းမှာ လာစုကာ နှုတ်ခမ်းကို ချွန်ထောပစ်လျက်၊ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရှုံ့ပြပစ်ချင်စိတ်ကို အတော်ပဲ ထိန်းချုပ်ထားရလေသည် ။ အဲဒီပုံစံလုပ်ပြလျှင် အော့ကစ်ကား လုံးဝ မကြိုက်။ နင်မို့ ရှာရှာဖွေဖွေ။ နင့် မျက်နှာမြန်မြန် အိုမယ်ဟု အမြဲပြောတက်သည် ။

ကျိုင်းဟာ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း အတည်အတံ့မေးနေသော အော့ကစ်မှာ အကြောင်းရင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိမှာ ပါလေဟူသော အတွေးဖြင့် ခေါင်းကို ယမ်းပြကာ ...

"မရွေးပါဘူး အန်တီသစ်ခွရယ်၊ ဆယ်နှစ်မပြောနဲ့ ငါးနှစ်ကွာတာ တောင် ကျိုင်း မရွေးဘူး"

အော့ကစ်ရဲ့ မျက်လုံးတွေက အရောင်တဖျပ်ဖျပ်လက်ကာ တောက် ပသွားကြလေသည်။ ။

"သေချာသလား ကျိုင်း။ လူတွေအားလုံးကို မျက်ကန်းဖြစ်ပါစေတယ်ဆိုတဲ့ အချစ်ဆိုတာကြီး ပါလာရင်ရော"

ကျိုင်းက မျက်နှာကို နောက်သို့ လှန်ပစ်ရင်းမှ ... "အို ... ကျိုင်းနဲ့ ဆယ်နှစ်ကွာတဲ့ ယောက်ျားဟာ ကျိုင်းအတွက်တော့ ကလေးပီစိပဲ၊ နှပ်ချေးပဲ အော့ကစ်။ မျက်လုံးထဲမှာ ကလေးလိုမြင်နေတဲ့ ငမျောက်ငချောက်လေးကို ကျိုင်းက ဘယ်မှာ လာပြီး အချစ်စိတ် ဖြစ်ထွန်းလိမ့်မလဲ"

ကျိုင်းရဲ့ အဖြေစကားတွေကြောင့် အော့ကစ်ရဲ့ မျက်နှာမှာ တဖြည်းဖြည်း ပြုံးလာသည် မှာ ရောက်စကနှင့် တောင် မတူတော့ချေ။ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။

"အေးပေါ့ ... ကျိုင်းက အခုမှ နှစ်ဆယ်သုံးနှစ် ဆိုတော့ ကျိုင်းနဲ့ ဆယ်နှစ်ကွာတဲ့ ကောင်လေးဟာ ဆယ့်သုံးနှစ် ငမျောက်ငချောက်လေးပေါ့၊ ကလေးသာသာပဲရှိဦးမှာ ပေါ့ ...

ဒါပေမဲ့ ကျိုင်းက အသက်သုံးဆယ်အရွယ် ကောင်လေးက ကောင်းကောင်း လူလားမြောက်တဲ့ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်မှာ ဆိုရင်ရော သူ့ကို ကျိုင်း စဉ်းစားမှာ လား"

ကျိုင်းရဲ့ မျက်နှာက အော့ကစ်ကို ရယ်ချင်လာစိတ်ဖြင့် စပ်ဖြဖြ ဖြစ်လို့ လာသည်။ ။

"မစဉ်းစားဘူး အော့ကစ်ရယ်၊ အောက်စ ကျိုင်းကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို

မေးခွန်းတွေ မေးနေလဲဆိုတာတော့ ကျိုင်းနားမလည်ဘူး ...

ဒါပေမဲ့ သေချာတာတစ်ခုကတော့ ကျိုင်းဘဝမှာ ကိုယ့်ထက်ငယ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ဘယ်တော့မှ ရွေးချယ်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပဲ"

အော့ကစ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေက ထူးခြားစွာ ပြီးသွားကြသည်။ ။ တစ်လက်စတည်းမှာ ပဲ ကျိုင်းရဲ့ လက်ဖဝါးတစ်ဖက်က လာရောက်ဆုပ်ကိုင်လျက် ...

"ဘာကြောင့် ကိုယ့်ထက်ငယ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ကျိုင်းက မရွေးချယ်ချင်တာလဲ"

"ဘာကြောင့် ... အင်း ... ဒီလိုရှိတယ်လေ၊ ဒီခေတ်ထဲမှာ တစ်နှစ် နှစ် နှစ်ကွာတာကတော့ မြင်ရုံနဲ့ မသိသာကြတော့ဘူးလေ၊ အဲဒီလောက် ဆိုရင်တောင် ကျိုင်းက တစ်မျိုးစဉ်းစားဦးမှာ ၊ လုံးဝပစ်ရက်စရာ မရှိဘူး ဆိုမှ ...

လေးငါးနှစ်ငယ်တာကျတော့ သိသာသွားပြီ။ လက်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ အရည်အချင်းအားဖြင့်တော့ တော်ရင်လည်း တော်နေမှာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကျိုင်းက ငယ်တာကို မကြိုက်တာ"

"ကိုယ့်ထက်လည်း ဆယ်နှစ်ငယ်မယ်၊ ကိုယ့်လောက်လည်း မတော်ဘူး၊ ကိုယ့်လောက်လည်း မချမ်းသာဘူး၊ ဒါတင်မကဘဲ ကိုယ့်ကို မှီခိုချင်လို့ သိုက်တူးချင်လို့ အပိုင်ကြံတဲ့ ယောက်ျားမျိုးဆိုရင်ရော ကျိုင်း လက်ခံနိုင်မှာ လား"

"ဪ ... အော့ကစ်ရယ်၊ မေးမှ မေးရက်တယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးကိုတော့ လှည့်ကြည့်နေစရာတောင် မလိုတော့ဘူးပေါ့"

"ဒါပေမဲ့ ကေကေက ဒီလိုလူကို အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရည်ရွယ်ထားသတဲ့ ကျိုင်း"

ကျိုင်းသည် ရေသောက်မလို့ ရေဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူကာ ပါးစပ်နားအတော့မှာ ပဲ ရေကို ဆက်မမော့နိုင်တော့ပေ။ အော့ကစ်ကို အံ့အားတကြီး စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ အော့ကစ်ကလည်း ကျိုင်းကို တန်ပြန်စိုက် ကြည့်နေကာ မျက်လုံးတွေကတော့ တစ်ခုခုကို အခဲမကျေရိပ်ဖြင့် တလက်လက် စူးရှနေလေသည်။

ကျိုင်းရဲ့ မျက်ဝန်းထဲက အမေးတွေဖြစ်သော တကယ်လား၊ ဟုတ်လို့လား၊ မယုံနိုင်စရာပဲ စသော အတွေးတွေကို အော့ကစ်က အလိုလိုသိနေဟန်ဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြသည်။

"ဒါဆို အော့ကစ် ကျိုင်းကို လှမ်းခေါ်တာ "

"ဟုတ်တယ် ကျိုင်း၊ အဲဒီကိစ္စကြောင့်ပဲ ကျိုင်းကို အော့ကစ်လှမ်းခေါ်တာ၊ အခု အန်တီအနားမှာ တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက် ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ ကျိုင်းကလွဲပြီး အော့ကစ်ကို နားလည်ပေးမယ့်လူ ကူညီပေးမယ့်လူ မရှိဘူး၊ အော့ကစ် တကယ်ကို ရူးချင်နေပါပြီ ကျိုင်းရယ်"

အော့ကစ်က တကယ်ပဲ စိတ်ထိခိုက်လာဟန်ဖြင့် နဖူးကို လက်နှင့် ထောက်ကာပြောလိုက်လျှင် ကျိုင်းသည် အော့ကစ်ကို အတော်ပဲ သနားကရုဏာသက်လို့ သွားရလေသည်။ မျက်လုံးထဲတွင် အရည် တဖျပ်ဖျပ် လဲဖြာနေသော ကေကေရဲ့ ရွှန်းအိ နက်စိုနေသည့် မျက်ဝန်းကြီးများကို မြင်ယောင်လာမိသည်။

တစ်သက်လုံး ချစ်သူရည်းစား မထားခဲ့ဖူးတဲ့ ကေ၊ ယောက်ျားတွေကို သိပ်စိတ်ဝင်စားလေ့မရှိ သော ကေ၊ အဲဒီကေဟာ တကယ်ပဲ သူ့ထက် ဆယ်နှစ်ငယ်ရွယ်တဲ့ ကောင်လေးနဲ့ ချစ်ကြိုက်နေပြီတဲ့ လား။

ဒီအတွေးကြောင့် ကျိုင်းပင်လျှင် စိတ်ရှုပ်ထွေး နောက်ကျသွားရလေ သည်။ ။

"ကျိုင်းကို သေချာပြောပြပေးပါဦး အော့ကစ်ရယ်၊ တကယ်ပဲလား၊ ဘယ်သူလဲ ... ဘယ်ကလဲ ... ဘယ်အချိန်က စဖြစ်တာလဲ ...

ကေ့ထက် ဆယ်နှစ်ငယ်တယ်ဆိုတော့ ကျိုင်းထက်နှစ်နှစ်ပဲကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့၊ အမယ်လေး ... ကျိုင်းရဲ့ သူငယ်ချင်းလောက်ပဲ ရှိပါ လား၊ ဘုရား ... လား ... လား"

ကျိုင်းရဲ့ တအံ့တဩနှင့် လက်ဖျားတခါခါရေရွက်ပုံကို အော့ကစ်က သူ့လိုပဲ မခံမရပ်နိုင်သူတစ်ဦး ရှိနေပါလားဟူသော စိတ်မျိုးဖြင့် မျက်လုံး တွေက တလက်လက် စူးရှကာ လူကပါ တောင့်မတ်၍ လာသည်။ ။ စ တွေ့တုန်းက ပုံစံနဲ့ ကို မတူတော့ပေ။

အော့ကစ်ရဲ့ ပုံစံသည် အခုမှ အားရပါးရ ပြောတော့မည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် ..

.

"အော့ကစ် သိတာတော့ သုံးလလောက်ပဲ ရှိသေးတယ် သူတို့ ချင်း တွေတာတော့ တစ်နှစ်လောက် ရှိပြီလို့ ကြားတာပဲ။ ကောင်လေးနာမည်က နယုန်မိုးတဲ့ "

"နယုန်မိုး ...။ နာမည့်နယ်"

ကျိုင်းရဲ့ မျက်ခုံးကြုတ်ကြုတ်အပြောကို အော့ကစ်က နှုတ်ခမ်းတစ် ချက်မဲ့ပြရင်းမှ ...

"နာမည်ကလည်း ဆန်းသလို လူကလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ၊ တကယ့် ကို ကြော့လို့ မော့လို့ ၊ မော်ဒယ်လုပ်လို့ ရတယ်"

"မော်ဒယ်လ်ဘိုင်းလား"

"မဟုတ်ပါဘူးအေ၊ ဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်းနာဆိုလား ဘာဆိုလား၊ ချောက်တီးချောက်ချက်ပါ"

"အင်း ... ဆက်ပြောပါဦး၊ ကေနဲ့ အဲဒီ နယုန်မိုးနဲ့ ဘယ်မှာ တွေ့ကြတာတဲ့ လဲ"

"တွေ့တာတော့ ကေ့ရဲ့ ကုမ္ပဏီကိစ္စကြောင့်ပဲပေါ့၊ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ကြော်ငြာထည့်ဖို့ ဘာကိစ္စ ညာကိစ္စတွေလုပ်ရင်းကနေ ပြောရင်းဆိုရင်း တွေ့သွားကြတာပေါ့၊ ဒါက မဆန်းပါဘူး ကျိုင်းရယ်၊ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ အပြင်ထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ယောက်ျားကြီးကြီး ငယ်ငယ်နဲ့ ကြုံနေရမှာ ပဲ ..."

အဲဒါကိုမှ ဘယ်မိန်းမက အရှာအဖွေကောင်းလဲ၊ အညွတ်အနူးလွယ်မလဲ၊ ဒါကိုပဲ လိုက်ကြည့် အမိအရဖမ်းနေတဲ့ ယောက်ျားတွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်း၊ အဲဒီ နယုန်မိုးဟာ အဲဒီလို ယောက်ျားမျိုး"

"ဪ ... သေချာလား၊ အဲဒီလို သိုသမားတဲ့ လား"

"ကျိုင်းရယ် နင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ အချောအလှ အနုအရွယ် မိန်းကလေးတွေပုံလို့ ၊ သူ့ရုပ်သူ့ရည် သူ့စတိုင်နဲ့ ဘယ်လို အနုအရွယ် ရွေးကြိုက်မလဲ ..."

ဒါကိုမှ နင့်အဒေါ် အူအရိုင်း အပျိုကြီးကို ကြိုက်တာ၊ သူ့ထက် ဆယ်နှစ်ကြီးတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ကြိုက်တာ၊ ဒါရိုးသားတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလို့ နင်ထင်လား ကျိုင်း ...

နင့်ရဲ့ စင်ကာပူမှာ သုံးနေတဲ့ ဦးနှောက်နဲ့ ပဲ စဉ်းစားစမ်းပါဦးဟဲ့"

အော့ကစ်ရဲ့ နောက်ဆုံးစကားက ကျိုင်းကို နှက်လိုက်တာ ဖြစ်လေ

သည် ။ ကျိုင်းသည် ကိုယ့်စကားနဲ့ ကိုယ် ပြန်ခံရတာမို့ အောင့်သက်သက်နဲ့ ပြုံးနေရတာဖြစ်သည် ။ တစ်နေ့ဆိုလျှင် ကျိုင်းက ကိုယ်နားထင်ကို လက်ညှိုးနှင့်ထောက်ကာ ...

"ဒါစင်ကာပူမှာ သုံးနေတဲ့ ဦးနှောက်နော်" ဟု အော့ကစ်နဲ့ ကေ့ကို စကားနိုင်ထိုးခဲ့သမျှ အော့ကစ်က ကျိုင်းကို ချက်ကောင်း ကိုင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည် ။

"အင်း ... ဒါပေမဲ့လည်း ကေက အဲဒီလောက်တော့ မညံ့ဘူးထင်တယ် အော့ကစ်"

အော့ကစ်က ကျိုင်းကို ပြုံးမဲ့မဲ့ဖြင့် စိုက်ကြည့်လေသည် ။ နဖူးရှေ့မှ အထပ်ထပ်ဝဲကျနေသော မဟော်ဂနီရောင်ပြေးဆံပင်လှလှနှင့် အော့ကစ်သည် ကေ့ကိုလည်း အသေအလဲ ချစ်ရှာသူဖြစ်သည် ။

ငယ်စဉ်က ဘိုးဘိုခေါ်သည့်အတိုင်း ဖြူသစ်ခွကို အော့ကစ်၊ ကျော်နှင်းဆီဆိုသော ကေ့ကို ကျော် ဟူသော စာလုံးပေါင်းမှ ကေ့ကို အဖျားဆွတ်ယူကာ ကေ၊ စသဖြင့် ဘိုးဘိုး ခေါ်သည့်အတိုင်း လိုက်ခေါ်ခဲ့သော ကျိုင်းဟာ ကြီးတဲ့ အထိလည်း နှုတ်ကျိုးကာ အဒေါ်တွေကို အော့ကစ်၊ ကေဟု ခေါ်တုန်း။

မသိလျှင် ကျိုင်းကို ကေတို့ ရဲ့ ညီမအငယ်ဆုံးအဖြစ် အားလုံးက ထင်ကြသည် အထိ။ ကျိုင်းတို့ သုံးယောက်က မခွဲဘဲ တပူးတွဲတွဲ ရှိခဲ့ဖူးသည် ။ အော့ကစ်မှာ ကျိုင်းကိုတော့ တူမမို့လို့ ထားပေးဦး။ ကေ့ကိုတော့ ခုချိန်ထိ အပျိုကြီးတွေအဖြစ် တပူးတွဲတွဲ နေလာခဲ့သူတွေပီပီ အော့ကစ် နှု မြောရှာပေမည်။

"ဒီမှာ ကျိုင်း။ ငါကလေး ငါ့ကိုယ်ငါလည်း မတော်တောင် မအ၊အောင်နေတယ်၊ ငါ့ညီမ ငါ့တူမ တွေလည်း မအ၊စေချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် လွတ်

လပ်ခွင့်အပြည့်ပေးပြီး ပညာရှိနည်းနဲ့ ဆုံးမခဲ့တာ ...

ကေဟာ တစ်ချိန်လုံးလည်း တော်ခဲ့တယ်၊ လိမ္မာခဲ့တယ်၊ ဒီအချိန်ကျမှ ဒီလိုထဖောက်လေခြင်း ဆိုပြီး ငါရင်နာတာ၊ နင် စဉ်းစားကြည့်စမ်း ကျိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာပြောကြမလဲ၊ ဒီအပျိုကြီးတွေ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ရဲ့ နဲ့ ယူမယ်ယူတော့ ကိုယ့်ထက်ဆယ်နှစ်ငယ်တဲ့ ကောင်လေးကိုမှ ဆိုပြီး ကဲ့ရဲ့ ကြမှာ ...

အဲဒါကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ဦး၊ ဟိုအကောင်က ကျေကို တကယ်ချစ်တာ ဖြစ်နိုင်လား ကျိုင်း။ ဟင် ... ရှင်းနေတာပဲ။ ကေ ချမ်းသာတာကို မက်လို့ ပေါ့။ တို့ တွေက အပျိုတွေဆိုပေမယ့် မိဘတွေက အမွေခွဲပေးပြီး သွားတဲ့ အပြင် ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ် ကိုယ့်ဝင်ငွေနဲ့ ကိုယ်၊ အဲဒါတွေကို ပတ်ဝန်းကျင်က ယောက်ျားတွေက မသိဘဲနေမလား ... ဒါတွေကို မက်တာ ရှင်းနေတာပဲ မဟုတ်လား ကျိုင်း။"

ကျိုင်းက ခံစားချက် အပြည့်ဖြင့် ပြောနေသော အော့ကစ်ရဲ့ မျက်နှာကို ငေးကာ သက်ပြင်းတစ် ချက်ကို ကျိတ်ရှိုက်မိလေသည် ။ အော့ကစ် ပြောတာတွေဟာ ဖြစ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ တစ်ချိန်ထဲမှာ လည်း ဖြစ်လည်း မဖြစ်နိုင်။ ကျိုင်းဟာ လက်တွေ့သမားဖြစ်၍ မျက်စိနှင့် မမြင်ရမချင်း ဘာကိုမှ ဝေဖန်ချက်မပေးနိုင်ချေ။

"အဲဒီလောက်လည်း စိတ်ကြီးမနေပါနဲ့ပဲ အော့ကစ်ရယ် အခု အော့ကစ်က ဘာဖြစ်စေချင်တာလဲ"

"ငါ ဖြစ်စေချင်တာက သူနဲ့ အဲဒီကောင်လေးနဲ့ လုံးဝပြတ်ဖို့ ပဲ ကျိုင်း။"

"အော့ကစ်က ကေနဲ့ ဆွေးနွေးပြီးပြီလား"

"အမယ်လေး ... ပြီးပါပကော၊ မယ်မင်းကြီးမက ဘာပြန်ပြောတယ် မှတ်လဲ၊ သူက ဆယ့်ရှစ်နှစ် သမီး မဟုတ်တော့ဘူးတဲ့ ...

သူ ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီးမှာ အိမ်ထောင်ကျ ကလေးမွေးပြီးခဲ့ရင် ဒီအချိန်မှာ ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီးရဲ့ အမေအရွယ်တောင် ဖြစ်နေခဲ့ပြီတဲ့ ...

သူ့မှာ ဦးနှောက် ရှိတယ်တဲ့ ၊ သူ့ဘဝအတွက် အသင့်တော်ဆုံး လက်တွဲဖော်ကို သူ ရွေးချယ်လိုက်တာတဲ့ လေ ...

နင် ကြားဖူးလား ကျိုင်း၊ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ဆယ်နှစ်ငယ်တဲ့ ယောက်ျားက အသင့်တော်ဆုံး လက်တွဲဖော်ဆိုတာကိုလေ ...

"မိန်းကလေးထုကြီး မှတ်သားစရာကောင်းလိုက်တာ"

"ဟင် ... ကေက သိပ်တော့ မလွယ်ဘူးပဲ"

"မလွယ်တာမှ တော်တော်ကို မလွယ်တာအေ၊ တယ် ... ငါလေ ပြောလိုက်ရ မကောင်းပဲရှိတော့မယ်၊ မွန်နေတာလေ ...

ငါ့ညီမလေး တော်လှ တော်လှနဲ့ ကြိုက်မယ့်ကြိုက်တော့လည်း ဆယ်နှစ်ငယ်တဲ့ ယောက်ျားနဲ့ မှ တဲ့ ၊ ပြီးတော့ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားထဲကလည်း မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုယ့်ကို ဘာကြောင့်ကပ်တယ် ဘာမက်လို့ ယူချင်တယ်ဆိုတာ အသိသာကြီးကို သူက မမြင်နိုင်ဘူးလေ ...

"ဘယ်သူမဆို တွေးမိကြမှာ ပဲ မဟုတ်လား ကျိုင်း၊ ငါတော့ သိပ်ရှက်တာပဲ"

ကျိုင်းသည် ခံစားချက်တို့ နှင့် ဆို့နင့်ကာ မျက်ရည်လည်လာသည့် အော့ကစ်ကို ကြည့်လျက် ရင်ထဲမှာ တကယ်ပဲ စိတ်မကောင်းမိချေ။

အော့ကစ် ပြောခဲ့သလို နယုန်မိုး ဆိုတဲ့ လူဟာ ငွေမက်တဲ့

ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ကျိုင်းဟာလည်း အော့ကစ်နဲ့ တစ်သဘောတည်းပဲ ရှိမှာ ဖြစ်သည်။ ။

အဲဒီလိုယောက်ျားမျိုးကို ကျိုင်းက အထင်လည်း မကြီးတတ်သလို အထင်သေးစွာပဲ ရှုတ်ချသေး သည်။ ။ ကေ စိတ်ဆင်းရဲမယ့်အလုပ်မျိုး၊ ကေ ဒုက္ခရောက်ရမည့် အဖြစ်မျိုးကို တားမြစ်ဖို့ ရာ ကျိုင်းမှာ လည်း တာဝန်ရှိသေးလေသည်။ ။ ကျိုင်းသည် အော့ကစ်ရဲ့ လက်ဖဝါးတွေကို လှမ်းဆုပ်ကိုင်ဖေးမရင်း ...

"ခုချိန်ကစပြီး စိတ်အေးအေး ထားပါတော့ အော့ကစ်၊ ကေကိစ္စဟာ ကျိုင်းရဲ့ တာဝန်ပါပဲ၊ ကေ ဒုက္ခရောက်ရမယ့် အဖြစ်မျိုးကို ကျိုင်းလည်း မလိုလားပါဘူး ...

နယုန်မိုးက ကေအနားမှာ ရှိမနေသင့်တဲ့ လူစားမျိုးဆိုရင် သူ လုံးဝ လွင့်သွားအောင်လည်း ကျိုင်း လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်"

ကျိုင်းရဲ့ စကားသံအဆုံးတွင် အော့ကစ်ရဲ့ မျက်နှာတစ်ခုလုံးက အားတက်ပျော်ရွှင်သွားပုံဖြင့် လင်းချင်းတောက်ပလို့ သွားလေသည်။ ။ ကျိုင်းတို့ ကြည့်လာသော မျက်လုံးများ ထဲတွင် အားကိုးသော၊ ယုံကြည်သော၊ ကျေးဇူးတင်သော စသဖြင့် မျှော်လင့်ချက် အရိပ်ယောင်တွေဖြင့် တောက်ပစူးလက်ကာ နေသည်။ ။ ကျိုင်းကတော့ မစားဖြစ်သေးသည့် ဟင်းပန်းကန်ကိုငေးကာ ရှေ့အစီအစဉ်တွေကို တိတ်တဆိတ် ရေးဆွဲလို့ နေခဲ့သည်။ ။